

ydelse og Ulemper af forskellig Art. Men det største Tab er dog knyttet til Larvens Virksomhed, der finder Sted om Vinteren, idet den da opholder sig under Huden paa Kreaturerne og derved tilføjer Dyret Lidelser, som vel kan give Anledning til Tab, men dog ikke særlig følelige økonomiske Tab; naar derimod Huden af et saadant Kreatur en Gang i Fremtiden skal anvendes i Garverier, er den Beskadigelse, den har faaet; saa betydelig, at det medfører en meget væsentlig Foringelse af Hudens Værdi. Spørgsmaalet er derfor ikke blot af økonomisk Betydning for Landbruget, men ogsaa for den Læderindustri, der er knyttet til Udnyttelsen af Kvæghuder. Det maa altsaa anses for attraaværdigt, at den Skade, som Oksebremsen og dens Larver foraarsager, kunde undgaas.

Det foreliggende Lovforslag gaar nu ud paa, at der skal paalægges enhver Kreatur ejer indenfor Landets Grænser Pligt til at udrydde de i hans Kvægbesætning forekommende Oksebremselarver; og at der paalægges Kommunalraadene Pligt til ved almindeligt Eftersyn den 15. April at paa-se, at Udryddelsen har fundet Sted; og hvis dette ikke skulde være Tilfældet, skal den foretages paa vedkommende Kvægholders Bekostning.

Det er jo noget ret usædvanligt, at Lovgivningsmagten ved Tvangsbestemmelser af denne Art søger at gribe ind paa et Omraade som det her omhandlede; thi det er vel rigtigt, at Oksebremselarven, som jeg nys antydede, giver Anledning til store Tab; Tab, der drejer sig om adskillige Millioner Kroner om Aaret, men paa den anden Side kan det ikke overses, at der saavel indenfor Landbruget som indenfor Have- og Skovbrug findes adskillige skadelige Dyr, der giver Anledning til lige saa store, ja, maaske endnu større økonomiske Tab, og dog tror jeg ikke, at man vilde finde paa ved Lov at fastslaa, at alle disse Dyr skulde udryddes, simpelt hen af den Grund, at en saadan Lov vilde være uigennemførlig; et Lovpaabud om obligatorisk Udryddelse af alle saadanne Skadedyr vil ikke være anvendeligt som Middel i Bekæmpelsen af dem. For Oksebremsens Vedkommende er Forholdet derimod af en saadan Beskaffenhed, at det er muligt, at en Lov om obligatorisk Ud-

ryddelse kan give berettiget Forventning om, at Maalet virkelig naas. Dette hænger for det første sammen med, at Larven er meget let at dræbe i Marts og April Maaneder, idet den da har naaet en saadan Udvikling — den sidder jo under Huden paa Værtsdyret —, at den enten let kan udklemmes eller udsuges af den Byld, den sidder i, eller dræbes ved Anvendelse af Fædtstof eller forskellige desinficerende Midler. Men dernæst hænger det sammen med, at en frivillig Udryddelse af Oksebremselarven i enkelte eller et større Antal Besætninger ikke vil kunne føre til Maalet — selv om det naturligvis ikke i og for sig er betydningsløst —, thi selv om en enkelt Mand i Vinterhalvaaret befrier sit Kvæg for de Larver, der findes der, er han ikke sikker paa at være fri for, at Bremsen i den kommende Sommer angriber hans Kreaturer og lægger Æg, der kan give nye Bylder det næste Aar, fordi det ikke er sikkert, at hans Nabo har foretaget den samme Udryddelse. Derimod kan man sige, at hvis alle Kvægholdere her i Landet et Aar, men naturligvis det samme Aar, foretager Udryddelse af samtlige Larver paa Kvæget, er der, saa vidt Zoologerne kan give os Besked paa dette Omraade, Sikkerhed for, at Oksebremsen ikke mere findes her i Landet. Det er dette Forhold, der medfører, at en Lov som denne er af ganske særlig Virkning og vil være af ganske særlig Betydning.

I og for sig skulde altsaa et Aar være tilstrækkeligt. Det er dog her foreslaaet, at Loven skal være gældende i to Aar, idet den Mulighed foreligger bl. a. ogsaa af Hensyn til, at vi kommer saa sent i Gang i Aar, at ikke alle Larver vil blive udryddet i det ene Aar. Der er dem, som kommer sent til Udvikling, og hvis Kvæget først kommer paa Græs, hvilket i Regelen sker først i Maj, vil man ikke kunne sikre sig, at Larverne bliver dræbt selv om det i og for sig meget vel kan finde Sted ogsaa paa Græsgangene; men det er betydelig vanskeligere og vil ogsaa være meget vanskeligt at kontrollere. Derfor er det foreslaaet, at Udryddelsen skal foretages ikke blot i Aar, men ogsaa næste Aar, idet man gaar ud fra, at saa vil der ikke være ret mange tilbage. Det